

tiver have tabt i Værdi og Indskydernes Muligheder være blevet forringet.

Jeg forstaar imidlertid, at man, uanset denne Bestræbelse for at fremme Likvidationen nu det mest mulige, dog ikke vil give Afkald paa Haabet om at se Banken genrejst, og derfor har man i Folketingets Udvalg drøftet, om man paa anden Maade kunde understøtte de saakaldte Genrejsningsbestræbelser eller være til Raadighed, hvis de paa et eller andet Tidspunkt maatte trænge til Støtte. Jeg tror, at de Folk, der beskæftiger sig med Genrejsningsforsøget, foruden at tegne den tabte Kapital som Andelskapital dernæst tænker at tegne noget ved Siden af, ny Kapital, og endelig regner man med, at der maatte kunne træffes Lovgivningsforanstaltninger til Støtte, saasom Statsgaranti eller et Moratorium, der bandt Indskydernes Penge paa en kortere eller længere Aarrække, eller andre endnu ikke helt klarlagte Lovgivningsforanstaltninger. Jeg er paa Forhaand meget i Tvivl om, hvorvidt noget saadant kan tænkes gennemført, men det er det jo ikke min Sag i dette Øjeblik at afgøre. Hvis der kommer til at foreligge noget, maa de, der skal beskæftige sig dermed, nemlig det Udvalg, som nu foreslaas nedsat, i første Linie skønne over Forsvarligheden af at yde en ny eller en genrejst Bank paa dette Grundlag en Støtte af den Art, der kan blive Tale om. Men Folketinget har altsaa ønsket, at man skulde have en Adgang til at følge disse Genrejsningsbestræbelser, og det hedder i den Tilføjelse, der er vedtaget til Loven, at der skal nedsættes et Rigsdagsudvalg paa 15 Medlemmer, hvis Opgave det bliver at følge og prøve muligt opstaaende Planer til Bankens Genaabning. Dette har jeg selvfølgelig intet kunnet have at indvende imod. Jeg mener kun, at det kunde man have vedtaget for 14 Dage siden, da man dog var klar over, at Likvidationsloven maatte vedtages. Da kunde man have vedtaget, saaledes som jeg da foreslog, at et saadant Udvalg skulde følge Genrejsningsarbejdet. Men man foretrak altsaa den Gang at udsætte Sagens Færdiggørelse i de 14 Dage, og efter disse 14 Dages Forløb kom man da til samme Resultat.

Ved Siden af denne Opgave har Folketinget desuden vedtaget, at Rigsdagen gennem samme Udvalg skulde bistaa ved Tilvejebringelsen af Klarhed over de Forhold, som knytter sig til Bankens Lukning. Jeg kan meget vel forstaa, at dette er en interessant Opgave, og at man ønsker at

faa Klarhed over, hvad der har foranlediget Bankens Lukning. Jeg er for min Del ikke i Tvivl om, hvad der har foranlediget den, men derfor kan det være meget nyttigt, at et Udvalg nærmere klarer sig det og kommer til samme Opfattelse, som jeg for længst er kommet til. Men det er klart, at der er mere end Bankens Lukning, som skal undersøges i denne Sag. Naar en Bank bryder sammen, naar store Værdier staar paa Spil og store Tab paaføres Dele af Befolkningen, er det et naturligt Forlangende fra disses Side, at man søger klaret, om der er sket Misligheder af nogen Art, som kan gøre Erstatningsansvar og Strafansvar aktuelle overfor nogen, der har med Banken at gøre. Derfor har jeg ogsaa straks, da Banken lukkede og da Likvidationen blev iværksat, paalagt Bankinspektøren nu at gaa i Gang med en indgaaende Undersøgelse af Bankens Forhold under alle dens Faser og søge klarlagt, hvad der har ført til det nedslaaende Resultat, som vi kender. For saa vidt var det altsaa ikke nødvendigt med en Undersøgelseskommission til, men paa den anden Side kan jeg selvfølgelig ikke have det mindste mod, at der ogsaa fra Rigsdagens Side følges med i et Arbejde af den Art. Foruden at det er paalagt Bankinspektøren at foretage en saadan Undersøgelse, maa det imidlertid fremdeles være under Overvejelse, om anden Form for Undersøgelse maatte vise sig paa krævet, enten ved særlige sagkyndige eller ved saakaldt kriminel Undersøgelse. Dette er under Overvejelse i Ministeriet og vil altsaa naturligvis blive iværksat i det Omfang, det skønnes rimeligt.

Det Udvalg, der efter den nævnte Tilføjelse skal nedsættes, skal afgive Beretning til Rigsdagen inden 1. Januar 1926, og der vil da formentlig blive Lejlighed for Rigsdagen til at skønne over det Udbytte med Hensyn til Undersøgelsen saavel som med Hensyn til den anden Side af Sagen, nemlig Bankens Genaabning, som til den Tid maatte foreligge. Jeg har kun een Frygt at udtale i Anledning af denne Vedtagelse, nemlig at dette Rigsdagsudvalg vil medføre mere skadelig Bankuro, end egentlig var fornøden. Det er sandsynligt, at den Undersøgelse, som for længst er paabegyndt, vilde være tilstrækkelig og kunde foregaa uden saa megen Opsigt, som en af et Rigsdagsudvalg foranstaltet Undersøgelse muligvis vil vække. Men overfor det Ønske, der har været i det høje Folketing, har jeg naturligvis ikke